

MHMP09VH7GH

ODVOLÁNÍ PROTI ROZHODNUTÍ O UMÍSTĚNÍ STAVBY

Odvolatel:

PhDr. Pavel Šidák, Ph.D.

nar. 1. května 1977

Přetlucká 2304/3

100 00 Praha 10

Hlavní město Praha - Magistrát hl. m. Prahy Hlavní podatelna MHMP	
ČÍSLO JEDNACI:	MHMP 219344/2026
DORUČENO DNE:	12 -03- 2026
Počet listů dokumentu:	2
Počet listinných příloh:	-
Počet a druh nelistinných příloh:	-
Identifikační údaje zpracovatele:	LENKA BROJOVÁ

Adresát:

Ministerstvo dopravy ČR

prostřednictvím

Magistrátu hl. m. Prahy, odbor stavebního řádu Jungmannova 35/29, 110 00 Praha 1

Ke sp. zn.: S-MHMP 947044/2023/STR K č. j.: MHMP 3067/2026 ze dne 10. 2. 2026

Věc: Odvolání proti rozhodnutí o umístění stavby „D3 0304 Václavice - Voračice“ v plném rozsahu a námitka systémové podjatosti.

I. Úvod a včasnost odvolání

Odvolateli bylo doručeno shora uvedené rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy (dále jen „stavební úřad“), kterým byla umístěna stavba dálnice D3 v úseku 0304. Odvolatel je účastníkem řízení, jehož práva a povinnosti jsou realizací záměru přímo dotčena. Toto odvolání je podáváno v zákonné lhůtě.

II. Námitka systémové podjatosti odvolacího orgánu

Uplatňuji námitku systémové podjatosti Ministerstva dopravy ČR (dále jen „MD“). Tato námitka nesměřuje proti konkrétní úřední osobě, ale proti MD jako instituci, u níž existuje důvodná pochybnost o schopnosti nestranně rozhodovat.

MD není v tomto řízení pouze nestranným arbitrem, ale vystupuje jako hlavní politický a ekonomický proponent dostavby dálnice D3. Ministr dopravy opakovaně v médiích deklaroval, že stavba středočeské dálnice D3 je „prioritou, která nesmí být zdržována“. Tato prohlášení vytvářejí nepřiměřený tlak na úředníky MD, kteří jsou v hierarchickém vztahu k ministrové.

Odkazují na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (NSS) č. j. 1 As 89/2010-119, které definuje tzv. „systémovou podjatost“. V daném případě je zájem MD na výsledku řízení tak intenzivní, že nelze hovořit o objektivním posouzení odvolacích námitek. Existuje legitimní obava, že odvolací orgán bude upřednostňovat rychlost a politické zadání před ochranou práv účastníků a zákonností procesu.

III. Procesní vady a nepřezkoumatelnost rozhodnutí

Napadené rozhodnutí vykazuje zásadní deficity v odůvodnění, což jej činí nepřezkoumatelným ve smyslu § 68 odst. 3 správního řádu.

1. Rezignace na vlastní správní uvážení

Stavební úřad se při vypořádání námitek týkajících se hlučnosti, hydrogeologie a dopravy omezil na konstatování, že „dotčený orgán vydal souhlasné závazné stanovisko“. Úřad však zcela rezignoval na povinnost posoudit logickou provázanost těchto stanovisek s námitkami účastníků.

Dle rozsudku NSS č. j. 2 As 75/2012-42 platí, že stavební úřad nemůže slepě přebírat závěry závazných stanovisek, pokud účastník řízení vznesl konkrétní věcnou argumentaci zpochybňující podklady těchto stanovisek. Úřad má povinnost vyžádat si potvrzení nebo změnu stanoviska, což v tomto případě neučinil.

IV. Nezákonné dělení záměru („Salámová metoda“)

Záměr dálnice D3 je v tomto řízení posuzován pouze v izolovaném úseku 0304. Považuji toto dělení za účelové a nezákonné.

Argumentace: Stavba úseku 0304 je bez navazujících částí (0301-0303 a 0305) nefunkční. Rozdělením záměru do menších celků došlo k zásadnímu zkreslení kumulativních a synergických vlivů na životní prostředí (proces EIA).

NSS v rozsudku č. j. 1 As 135/2011-246 jasně judikoval, že umělé dělení projektů za účelem „snazšího“ průchodu povolovacími procesy je nepřípustné. Tento postup je v přímém rozporu s evropskou směrnicí o EIA (2011/92/EU), která vyžaduje posouzení záměru jako celku, aby nedocházelo k podhodnocení celkové zátěže území.

V. Nedostatečná ochrana vodních zdrojů a hydrogeologická rizika

Oblast, kterou má dálnice procházet, je charakteristická specifickou hydrogeologickou strukturou s vysokou citlivostí na zásahy do terénu.

1. Porušení § 90 stavebního zákona

Stavební úřad v rozhodnutí uvádí, že ochrana konkrétních vodních zdrojů (studní) bude řešena až v navazujících řízeních (stavební povolení). Tento postup je nezákonný. Územní rozhodnutí je fází, kdy se posuzuje **umístění** stavby a její vliv na okolí. Pokud stavba v daném místě hrozí stržením hladiny podzemních vod, musí být tento střet zájmů vyřešen již nyní.

2. Rozpor s rámcovou směrnicí o vodách

Dle judikatury Soudního dvora EU (C-461/13, věc „Weser“) jsou členské státy povinny zamítnout povolení projektu, který může způsobit zhoršení stavu útvaru povrchové nebo podzemní vody. Předložená dokumentace neobsahuje dostatečné garance, že hluboké zářezy dálnice nezpůsobí trvalou degradaci místních vodních zdrojů.

VI. Vady akustického posouzení a dopravního modelu

Podklady pro vydání rozhodnutí považuji za neaktuální a metodicky chybné.

1. Neaktuálnost stanoviska EIA

Závazné stanovisko EIA pochází z roku 2012. Od té doby došlo k zásadním změnám v území, zvýšení hustoty dopravy a především k posunu v legislativních požadavcích na hlukovou ochranu. Použití 14 let starého dokumentu jako klíčového podkladu pro územní rozhodnutí je v rozporu s principem aktuálnosti podkladů pro rozhodování.

2. Chybná metodika hlukové studie

Akustická studie operuje s průměrnými hodnotami, které nereflektují reálnou zátěž v nočních hodinách při tranzitní dopravě. Dále není zohledněna odrazivost hluku v členitém terénu úseku 0304.

Chybí pasivní opatření. Rozhodnutí ukládá realizaci protihlukových stěn, ale zcela ignoruje ochranu objektů, kde stěny nebudou účinné. Úřad se nevypořádal s otázkou, kdo ponese náklady na individuální protihluková opatření u rodinných domů.

VII. Rozpor s principem udržitelného rozvoje

Stavební úřad se nezabýval otázkou, zda je zvolená varianta dálnice D3 skutečně tou nejšetrnější.

V dokumentaci chybí reálné srovnání s alternativními možnostmi řešení dopravy v regionu (např. modernizace stávající silnice I/3 v kombinaci s posílením železniční dopravy). Tím došlo k porušení § 18 odst. 1 stavebního zákona, který ukládá povinnost chránit přírodní a kulturní hodnoty území a sledovat vyvážený vztah mezi hospodářským rozvojem a ochranou životního prostředí.

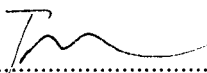
VIII. Závěr a návrh

Z výše uvedených důvodů je zřejmé, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě neúplně zjištěného stavu věci, v rozporu s procesními pravidly a na základě zastaralých podkladů. Úřad rezignoval na ochranu práv účastníků a upřednostnil zájmy investora před zákonností.

Navrhuji proto, aby odvolací orgán:

- 1. V souladu s § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu napadené rozhodnutí v celém rozsahu zrušil a věc vrátil stavebnímu úřadu k novému projednání.**
- 2. Před rozhodnutím o samotném odvolání rozhodl o námitce systémové podjatosti a věc postoupil k vyřízení jinému úřadu.**

V Praze dne 12. března 2026

.....